

Babam

– kul garip · 22 Haziran 2014

Bizim evin diređi daha dođmadan çökmüş
Viraneler içinde mahsun bir güldüm babam
Suçum neydi bilmem felek boynumu bükmüş
Alem baba dedikçe ben bin kez öldüm babam

Hep seni zannedirdim yabancı gördüğümü
Sekiz yaşında idim öğrendim öldüğünü
Yıllar geçti üstünden çözmedim kör düğümü
Ruhum dara çekildi ben öyle kaldım babam

Ezberime almıştım o üç beş kelimeyi
Baban dürüs insandı baban aşiret beyi
Yıllardır saklıyorum senden kalan gömleği
Dokunsalar ağlarım bilsen ne doldum babam

Evlenince çıktılar hısımlar ve akrabalar
Kimi miras peşinde kimi sarılıp ağlar
Dünya umurumda mı hasretin özü dađlar
Çatlayan yüređimi ikiye böldüm babam

Amcan demişti bana korkak heriftir diye
Katil olurum diye kaçtı bu Kayseri'ye
Anladım taşıdığım şeref senden hediye
Namus ve halsiyeti hep şeref bildim babam

Nasıl ki güneş vurur kar başlar erimeye
Yarım bir elma düşün mahkumdur çürümeye
Yada sakat bir insan sendeler yürümeye
Sen hiç olmadın işte ben sakat kaldım babam

Alem kıymet bilmesin bana kutsal kelime
Her derde çare var da çare yokmuş ölüme
Kul Garib'im dualar mezardaki gülüme
Derim elbette birgün işte ben geldim babam

Emine eri